

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 78.529/16
van 18 december 2025

avis 78.529/16
du 18 décembre 2025

over

sur

een ontwerp van koninklijk besluit
‘tot vaststelling van de
aanvullende regels van
onverenigbaarheid inzake
cumulatie voor de leden van het
gerechtspersoneel, met
uitzondering van de
referendarissen bij het Hof van
Cassatie, bedoeld in artikel 353*ter*,
derde lid, van het Gerechtelijk
Wetboek’

un projet d’arrêté royal ‘fixant les
règles d’incompatibilité
supplémentaires en matière de
cumul pour les membres du
personnel judiciaire, à l’exception
des référendaires près la Cour de
cassation, visés à l’article 353*ter*,
alinéa 3, du Code judiciaire’

Op 21 november 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de aanvullende regels van onverenigbaarheid inzake cumulatie voor de leden van het gerechtspersoneel, met uitzondering van de referendarissen bij het Hof van Cassatie, bedoeld in artikel 353*ter*, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 11 december 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Ronald VAN CROMBRUGGE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2025.

*

Le 21 novembre 2025, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par la Ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d’arrêté royal ‘fixant les règles d’incompatibilité supplémentaires en matière de cumul pour les membres du personnel judiciaire, à l’exception des référendaires près la Cour de cassation, visés à l’article 353*ter*, alinéa 3, du Code judiciaire’.

Le projet a été examiné par la seizième chambre le 11 décembre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Annelies D’ESPALLIER, conseillers d’État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Ronald VAN CROMBRUGGE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, président de chambre f.f..

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 18 décembre 2025.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot vaststelling van aanvullende regels van onverenigbaarheid inzake cumulatie voor de leden van het gerechtspersoneel, met uitzondering van de referendarissen bij het Hof van Cassatie, bedoeld in artikel 353*ter*, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek (Ger.W.). Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat de aanvullende regels in verband met de cumulatie. Hoofdstuk 2 van het ontwerp wijzigt in het koninklijk besluit van 16 maart 2001 ‘betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan’ regels die verband houden met de uitoefening van een bezoldigde activiteit door leden van het gerechtspersoneel.

2.1. Onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt, vindt het ontwerp rechtsgrond in de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Koning ontleent aan artikel 108 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 353*ter*, tweede en derde lid, Ger.W.¹ Deze laatste bepaling machtigt de Koning om de aanvullende regels van onverenigbaarheid inzake cumulatie vast te stellen voor leden van het gerechtspersoneel met uitzondering van de referendarissen bij het Hof van Cassatie.

2.2.1. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat een lid van het gerechtspersoneel enkel bezoldigde activiteiten mag uitoefenen wanneer het daartoe gemachtigd is en wanneer er geen sprake is van een belangenconflict. Artikel 2, tweede lid, van het ontwerp legt vast wat, onder andere, kan begrepen worden onder de term “belangenconflict”.

De gemachtigde voert aan dat artikel 2, tweede lid, van het ontwerp van koninklijk besluit ertoe strekt de term “belangenconflict” zoals gedefinieerd in artikel 353*ter*, tweede lid, Ger.W. te verduidelijken. De gemachtigde stelt wat dit betreft het volgende:

“Het ontworpen artikel 2, tweede lid, heeft geenszins de intentie om de term ‘belangenconflict’ opnieuw of anders te definiëren dan in het Gerechtelijk Wetboek, wel om een aantal niet limitatieve leidraden aan te bieden van situaties die onder deze term zouden kunnen vallen. Dit om het begrip en de leesbaarheid van de term binnen de rechterlijke orde te bevorderen. De bewoordingen ‘Onder de term ... kan onder andere begrepen worden’ werden om die reden gebruikt.

Het toekomstige artikel 353*ter*, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, geeft inderdaad reeds een redelijk beknopte definitie van de term ‘belangenconflicten’, met name de ‘toestand waarin ze door zichzelf of door een tussenpersoon een persoonlijk voordeel hebben dat van dien aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of het legitiem vermoeden te doen ontstaan van zulke invloed’. Dit is een redelijk open definitie waar heel veel onder kan vallen.

Op vraag van het College van de hoven en rechtbanken in het advies d.d. 8 mei 2025 worden voor een beter begrip een aantal situaties geschetst die onder de term ‘belangenconflict’ kunnen begrepen worden, zonder evenwel limitatief te willen zijn of de definitie van het Gerechtelijk Wetboek te willen beperken. Het College verwoordde zijn

¹ Het tweede en derde lid van artikel 353*ter* Ger.W. werden ingevoegd bij artikel 39 van de wet van 7 mei 2024 ‘houdende diverse bepalingen met betrekking tot het statuut van het gerechtspersoneel’. Dit artikel wordt in werking gesteld door artikel 13 van het ontwerp, gelijktijdig met het aan te nemen besluit.

vraag als volgt: ‘L’arrêté royal devrait, d’une part, en définir l’exacte portée, les contours fournis par l’article 353ter futur du Code judiciaire restant trop généraux, et d’autre part préciser que le risque de conflit d’intérêts existe dans une large gamme de situations, que ce soit le risque de porter atteinte à la dignité de la fonction, d’ébranler la confiance du public en l’institution judiciaire ou encore d’être une cible potentielle pour la corruption ou l’infiltration d’organisations criminelles.’

De voorbeelden in het ontworpen artikel 2, tweede lid, hebben enkel tot doel, zoals hierboven reeds aangehaald, om een bijkomende leidraad te geven aan de betrokkenen. In dat opzicht kan het ontworpen artikel 2, tweede lid, gezien worden als een aanvullende regel om de onverenigbaarheid inzake cumulatie vast te stellen zoals het toekomstige artikel 353ter, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek verwoord, samen met de toelatingsvoorwaarden die we reeds terugvinden in het ontworpen artikel 4. Er wordt zodoende voorgesteld om het ontworpen artikel 2, tweede lid, 2° en 3°, toe te voegen aan het ontworpen artikel 4. Bij nadere reflectie kan de rechtsgrond derhalve gevonden worden in artikel 353ter, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek en wordt voorgesteld om in de aanhef niet meer te verwijzen naar artikel 108 van de Grondwet.”

2.2.2. De algemene uitvoeringsbevoegdheid houdt in dat uit het beginsel van de wet en haar algemene economie de gevolgtrekkingen worden afgeleid die daaruit op natuurlijke wijze voortvloeien volgens de geest die aan de opvatting van de wet ten grondslag heeft gelegen en volgens de doelstellingen die de wetgever nastreeft, zonder hierbij de draagwijdte van de wet te verruimen of te beperken.²

Er kan worden aangenomen dat de Koning, op grond van zijn algemene uitvoeringsbevoegdheid, kan verduidelijken wat dient te worden begrepen onder het begrip “belangenconflict”. De Koning kan onder het mom van het uitvoeren van de wet echter niet het toepassingsgebied ervan verruimen. Bijgevolg dienen de concrete gevallen van belangenconflict die in het ontwerp van besluit worden omschreven, te kunnen worden ingepast in de term “belangenconflict” zoals gedefinieerd in artikel 335ter, tweede lid, Ger.W. Dit is niet het geval, vermits de term “belangenconflict” in artikel 335ter, tweede lid, Ger.W. specifiek verwijst naar de situatie waarin een persoon als gevolg van de cumulatie een persoonlijk voordeel heeft dat van dien aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of het legitiem vermoeden kan doen ontstaan van zulke invloed. De situaties zoals beschreven in artikel 2, tweede lid, van het ontwerp houden hiermee geen verband, zodat voor artikel 2, tweede lid, geen rechtsgrond kan worden gevonden in artikel 108 van de Grondwet.

De situaties beschreven in artikel 2, tweede lid, van het ontwerp van besluit kunnen evenwel, zoals de gemachtigde aangeeft, ook worden beschouwd als negatieve voorwaarden voor de machtiging tot cumulatie. Aldus kan de inhoud van artikel 2, tweede lid, worden geïntegreerd in artikel 4 van het ontwerp. Zodoende kan ook de nodeloze dubbele vermelding worden vermeden van de voorwaarde dat de activiteit de waardigheid van het ambt binnen de rechterlijke orde niet in het gedrang brengt (artikel 2, tweede lid, 1°, van het ontwerp en artikel 4, § 3, van het ontwerp stellen immers hetzelfde). Voor artikel 4 van het ontwerp, ook aldus aangepast, kan een beroep gedaan worden op de rechtsgrond in artikel 335ter, derde lid, Ger.W.

² Cass. 18 november 1924, *Pas.* 1925, I, 25; Cass. 27 februari 1990, *Arr.Cass.* 1989-1990, 848. Zie ook RvS 20 november 2018, nr. 242.994, *Islamitische Geloofsgemeenschap Fatih te Beringen en Ayhan Sogut*, nr. 17.

2.3. Voor de artikelen 9 tot 11 van het ontwerp, waarbij het koninklijk besluit van 16 maart 2001 wordt gewijzigd, kan geen beroep worden gedaan op artikel 108 van de Grondwet als rechtsgrond. Zoals de gemachtigde bevestigt, moet hiervoor een beroep gedaan worden op artikel 177, § 2, zesde lid, artikel 353*bis*, eerste lid, en artikel 354, eerste lid, Ger.W.

2.4. Artikel 13, 1°, van het ontwerp regelt de inwerkingtreding van de artikelen 31 tot 33, 38 en 39 van de wet van 7 mei 2024 ‘houdende diverse bepalingen met betrekking tot het statuut van het gerechtspersoneel’.

Deze bepaling vindt rechtsgrond in artikel 81 van de wet van 7 mei 2024. Overeenkomstig dit artikel treden de voormelde bepalingen in werking op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 1 januari 2026.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. De aanhef dient te worden aangevuld in het licht van hetgeen hierboven werd gesteld over de rechtsgrond.

Artikel 4

4. Aangezien elke paragraaf van artikel 4 van het ontwerp slechts bestaat uit één lid, is de onderverdeling in paragrafen overbodig. Het verdient dan ook aanbeveling om het artikel onder te verdelen in leden in plaats van in paragrafen.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 5 en 7 van het ontwerp.

Artikel 5

5. Artikel 5, § 5, van het ontwerp bepaalt dat bij gebrek aan een beslissing van de minister van Justitie binnen de twee maanden na de aanvraag, de machtiging tot cumulatieve ambtshalve wordt verleend. Aldus wordt een beroep gedaan op het procedé van de stilzwijgende beslissing.

Al kan dat procedé niet geheel worden afgekeurd wanneer de stilzwijgende beslissing in het voordeel van de betrokkene is, moet toch worden opgemerkt dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden. Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijke genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing hierdoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstreckende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de

tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om te beoordelen of voldoende is gewaarborgd dat de stilzwijgende beslissing tegemoetkomt aan het algemeen belang.

Artikel 6

6. Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat de uitoefening van de mandaten bedoeld in de wet van 18 september 1986 ‘tot instelling van het politiek verlof voor het personeel van de overheidsdiensten’, niet valt onder de toepassing van het te nemen besluit. Vermits artikel 1 van het ontwerp reeds het toepassingsgebied regelt, rijst de vraag of artikel 6 niet beter wordt geïntegreerd in artikel 1.

Artikel 9

7. Ter wille van een consistent taalgebruik verdient het aanbeveling om de woorden “minister van Justitie” te vervangen door “minister bevoegd voor Justitie”.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 10 van het ontwerp.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de fixer des règles d'incompatibilité supplémentaires en matière de cumul pour les membres du personnel judiciaire, à l'exception des référendaires près la Cour de cassation, visés à l'article 353*ter*, alinéa 3, du Code judiciaire (C. jud.). Le chapitre 1er du projet contient les règles complémentaires en matière de cumul. Le chapitre 2 du projet modifie des règles relatives à l'exercice d'une activité rémunérée par les membres du personnel judiciaire dans l'arrêté royal du 16 mars 2001 'relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire'.

2.1. Sous réserve des observations formulées ci-après, le projet trouve son fondement juridique dans le pouvoir général d'exécution que le Roi tire de l'article 108 de la Constitution, combiné avec l'article 353*ter*, alinéas 2 et 3, du C. jud.¹ Cette dernière disposition habilite le Roi à déterminer les règles d'incompatibilité supplémentaires en matière de cumul pour les membres du personnel judiciaire, à l'exception des référendaires près la Cour de cassation.

2.2.1. L'article 2, alinéa 1er, du projet, dispose qu'un membre du personnel judiciaire peut uniquement exercer des activités rémunérées s'il y a été autorisé et s'il n'y a pas de conflits d'intérêts. L'article 2, alinéa 2, du projet énonce ce que le terme « conflits d'intérêts » peut inclure.

Le délégué soutient que l'article 2, alinéa 2, du projet d'arrêté royal a pour objet de préciser le terme « conflits d'intérêts » défini à l'article 353*ter*, alinéa 2, du C. jud. À cet égard, le délégué déclare ce qui suit :

« Het ontworpen artikel 2, tweede lid, heeft geenszins de intentie om de term 'belangenconflict' opnieuw of anders te definiëren dan in het Gerechtelijk Wetboek, wel om een aantal niet limitatieve leidraden aan te bieden van situaties die onder deze term zouden kunnen vallen. Dit om het begrip en de leesbaarheid van de term binnen de rechterlijke orde te bevorderen. De bewoordingen 'Onder de term ... kan onder andere begrepen worden' werden om die reden gebruikt.

Het toekomstige artikel 353*ter*, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, geeft inderdaad reeds een redelijk beknopte definitie van de term 'belangenconflicten', met name de 'toestand waarin ze door zichzelf of door een tussenpersoon een persoonlijk voordeel hebben dat van dien aard is om de onpartijdige en objectieve uitoefening van zijn ambt te beïnvloeden of het legitiem vermoeden te doen ontstaan van zulke invloed'. Dit is een redelijk open definitie waar heel veel onder kan vallen.

Op vraag van het College van de hoven en rechtbanken in het advies d.d. 8 mei 2025 worden voor een beter begrip een aantal situaties geschetst die onder de term 'belangenconflict' kunnen begrepen worden, zonder evenwel limitatief te willen zijn of de definitie van het Gerechtelijk Wetboek te willen beperken. Het College verwoordde zijn vraag als volgt: 'L'arrêté royal devrait, d'une part, en définir l'exacte portée, les contours fournis par l'article 353*ter* futur du Code judiciaire restant trop généraux, et d'autre part préciser que le risque de conflit d'intérêts existe dans une large gamme de situations, que ce soit le risque de porter atteinte à la dignité de la fonction, d'ébranler la confiance du

¹ Les alinéas 2 et 3 de l'article 353*ter* du C. jud. ont été insérés par l'article 39 de la loi du 7 mai 2024 'portant des dispositions diverses relatives au statut du personnel judiciaire'. Cet article est mis en œuvre par l'article 13 du projet, en même temps que l'arrêté envisagé.

public en l'institution judiciaire ou encore d'être une cible potentielle pour la corruption ou l'infiltration d'organisations criminelles.'

De voorbeelden in het ontworpen artikel 2, tweede lid, hebben enkel tot doel, zoals hierboven reeds aangehaald, om een bijkomende leidraad te geven aan de betrokkenen. In dat opzicht kan het ontworpen artikel 2, tweede lid, gezien worden als een aanvullende regel om de onverenigbaarheid inzake cumulatie vast te stellen zoals het toekomstige artikel 353ter, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek verwoord, samen met de toelatingsvoorwaarden die we reeds terugvinden in het ontworpen artikel 4. Er wordt zodoende voorgesteld om het ontworpen artikel 2, tweede lid, 2° en 3°, toe te voegen aan het ontworpen artikel 4. Bij nadere reflectie kan de rechtsgrond derhalve gevonden worden in artikel 353ter, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek en wordt voorgesteld om in de aanhef niet meer te verwijzen naar artikel 108 van de Grondwet ».

2.2.2. Le pouvoir général d'exécution implique que sont déduites du principe de la loi et de son économie générale, les conséquences qui en découlent naturellement d'après l'esprit qui a présidé à sa conception et les fins qu'elle poursuit, mais sans jamais pouvoir en étendre ou en restreindre la portée ².

On peut considérer qu'en vertu de son pouvoir général d'exécution, le Roi peut préciser ce qu'il y a lieu d'entendre par la notion de « conflits d'intérêts ». Le Roi ne peut cependant pas étendre le champ d'application d'une loi sous le couvert de son exécution. Les cas concrets de conflits d'intérêts décrits dans le projet d'arrêté doivent par conséquent pouvoir s'inscrire dans le terme « conflits d'intérêts » tel qu'il est défini à l'article 353ter, alinéa 2, du C. jud. Tel n'est pas le cas, étant donné que le terme « conflits d'intérêts » à l'article 353ter, alinéa 2, du C. jud. fait spécifiquement référence à la situation dans laquelle, en conséquence du cumul, une personne a un intérêt personnel susceptible d'influer sur l'exercice impartial et objectif de sa fonction ou de créer la suspicion légitime d'une telle influence. Les situations décrites à l'article 2, alinéa 2, du projet ne relèvent pas de cette définition, de sorte que l'article 2, alinéa 2, ne peut pas trouver de fondement juridique dans l'article 108 de la Constitution.

Comme l'indique le délégué, les situations décrites à l'article 2, alinéa 2, du projet d'arrêté peuvent toutefois également être considérées comme des conditions négatives pour l'autorisation de cumul. Le contenu de l'article 2, alinéa 2, peut être ainsi intégré dans l'article 4 du projet. Ce faisant, il est aussi possible d'éviter la double mention inutile de la condition que l'activité ne porte pas atteinte à la dignité de la fonction au sein de l'ordre judiciaire (en effet, l'article 2, alinéa 2, 1°, du projet et l'article 4, § 3, du projet disposent la même chose). En ce qui concerne l'article 4 du projet, également adapté en ce sens, on peut invoquer comme fondement juridique l'article 353ter, alinéa 3, du C. jud.

2.3. En ce qui concerne les articles 9 à 11 du projet, qui modifient l'arrêté royal du 16 mars 2001, on ne peut pas invoquer l'article 108 de la Constitution à titre de fondement juridique. Comme le confirme le délégué, il faut à cet effet invoquer l'article 177, § 2, alinéa 6, l'article 353bis, alinéa 1er, et l'article 354, alinéa 1er, du C. jud.

² Cass., 18 novembre 1924, *Pas.*, 1925, I, 25 ; Cass., 27 février 1990, *Arr. Cass.*, 1989-1990, p. 848. Voir aussi C.E., 20 novembre 2018, n° 242 994, *Islamitische Geloofsgemeenschap Fatih te Beringen en Ayhan Sogut*, n° 17.

2.4. L'article 13, 1°, du projet règle l'entrée en vigueur des articles 31 à 33, 38 et 39 de la loi du 7 mai 2024 'portant des dispositions diverses relatives au statut du personnel judiciaire'.

Cette disposition trouve son fondement juridique dans l'article 81 de la loi du 7 mai 2024. Conformément à cet article, les dispositions précitées entrent en vigueur à une date déterminée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2026.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

3. Le préambule devra être complété au regard de ce qui a été observé ci-dessus à propos du fondement juridique.

Article 4

4. Chaque paragraphe de l'article 4 du projet ne comportant qu'un seul alinéa, la subdivision en paragraphes est superflue. Il est dès lors recommandé de subdiviser l'article en alinéas plutôt qu'en paragraphes.

La même observation vaut pour les articles 5 et 7 du projet.

Article 5

5. L'article 5, § 5, du projet dispose qu'à défaut de décision du Ministre de la Justice dans les deux mois de la demande, l'autorisation de cumul est accordée d'office. Il est ainsi recouru au procédé de la décision tacite.

Même si ce procédé ne peut pas être totalement écarté lorsque la décision tacite est à l'avantage de l'intéressé, il faut néanmoins noter que pareille décision présente un certain nombre d'inconvénients. Ainsi, tout d'abord, un tel procédé ne contribue pas à la sécurité juridique, ne fût-ce qu'en raison de l'absence d'une décision écrite, ce qui pourrait donner lieu à des problèmes quant à l'administration de la preuve, et parce qu'en principe une décision tacite ne sera pas notifiée ni publiée dans les mêmes formes que les décisions expresses, avec toutes les conséquences qui en découlent en termes d'accessibilité et de contestation de telles décisions tacites. Plus particulièrement, le procédé de la décision tacite risque de ce fait d'impliquer davantage une violation des intérêts de tiers, lesquels sont susceptibles d'être affectés d'une manière certes implicite, mais non moins importante. Par ailleurs, le procédé de la décision tacite est susceptible de se heurter à l'intérêt général dans la mesure où un tel procédé peut emporter que certaines décisions soient prises de manière implicite sans s'accompagner d'une préparation minutieuse ni d'une mise en balance de tous les intérêts en présence. Enfin, ces décisions sont forcément dépourvues de motivation formelle, ce qui risque d'entraver le contrôle de légalité.

Il incombe aux auteurs du projet d'apprécier s'il existe des garanties suffisantes que la décision tacite rencontre l'intérêt général.

Article 6

6. L'article 6 du projet dispose que l'exercice des mandats visés par la loi du 18 septembre 1986 'instituant le congé politique pour les membres du personnel des services publics' n'est pas visé par l'arrêté envisagé. Dès lors que l'article 1er du projet règle déjà le champ d'application, la question se pose de savoir s'il ne serait pas préférable d'intégrer l'article 6 dans l'article 1er.

Article 9

7. Dans un souci de cohérence linguistique, il est recommandé de remplacer les mots « ministre de la Justice » et « Ministre de la Justice » par les mots « ministre qui a la Justice dans ses attributions ».

La même observation vaut pour l'article 10 du projet.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS